

Nr 322.

Av herr **Lindgren**, om ändrad lydelse av 58 § i förordningen om kommunalstyrelse på landet.

Jämlikt kungl. förordningen den 27 juni 1927 (nr 308) om allmän fastighetstaxering år 1928 skall, enligt § 8, vid taxering av fast egendom, i den mån förhållandena därtill föranleda, särskilda värden, vilka tillsammans utgöra fastighetens taxeringsvärde, redovisas vad jordbruksfastighet angår, dels såsom jordbruksvärde, varmed förstås fastighetens värde, utom värdet å växande skog, under förutsättning att fastigheten användes för jordbruk med binäringar eller skogsbruk, skolandet därvid särskilt angivas vad av jordbruksvärdet som belöper å till skogsbörd lämplig mark (produktiv skogsmark), dels såsom skogsvärde, varmed förstås värdet av växande skog, dels slutligen såsom tomt- och industrivärde. Särskilda regler äro därjämte givna genom kungl. förordningen samma dag (nr 309) angående värderingen av såväl skogsmark som växande skog.

Den nu pågående fastighetstaxeringen torde i allmänhet komma att medföra en viss höjning av taxeringsvärdena å jordbruksfastighet, dels genom den särskilda uppskattningen av fastighetens tomt- och industrivärde, där sådan finnes, dels om än måhända i mindre mån genom den särskilda uppskattningen av skogsvärdet. Då kommunalskatten emellertid skall utgöras efter en beräkning minimiinkomst av sex kronor för varje fulla etthundra kronor av jordbruksfastighetens sammanlagda taxeringsvärde, synes härmed följa en skärpt belastning av jordbruksfastigheterna, vilken icke är motiverad. I och för sig är en inkomstberäkning efter 6 procent för jordbruksfastighet numera icke väl grundad, men frågan om ändring av detta förhållande sammanhänger på det närmaste med den om ny kommunal-skattelagstiftning i allmänhet och torde därför icke böra lösryckas ur detta sitt sammanhang. Däremot torde det vara både möjligt och berättigat att, när hädanefter särskilt skogsvärde finnes utsatt, åtminstone låta skattskyldigheten för detta bestämmas efter ett lägre procenttal, varmed må erinras, att vid behandlingen av senast framlagda kommunal-skatteförslag 4 procent ifrågasattes beträffande skogsvärdet, när 5 eller 6 procent skulle beräknas å jordbruksvärdet. En dylik ändring synes kunna ske utan att därmed behöva följa några vidlyftiga lagändringar i övrigt, ja till synes inga alls: skulle utskottet dock finna några följdändringar önskliga, torde förslag därom av utskottet kunna framläggas. I varje fall lär en nedsättning från 6 procent till 4 procent å skogsvärdet vara väl befogat, och det hemställes därför

att riksdagen ville för sin del antaga följande ändrade lydelse av § 58 i kommunalstyrelseförordningen för landet: »De — — — utgöras i förhållande till hans inkomst, beräknad för jordbruksfastighet *till fyra kronor för varje fulla ett hundra kronor av dess åsatta skogsvärde och sex kronor för varje fulla ett hundra kronor av dess taxeringsvärde i övrigt*; för annan fastighet — — — erläggas»;

att vederbörande utskott ville formulera de ändringar, som i anledning härav möjligen kunna ytterligare erfordras i gällande kommunalstyrelseförordningar.

Stockholm den 21 januari 1928.

And. Lindgren,
Dingelvik.